

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA...

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

ЗАХІДНЯ УКРАЇНА У ВОГНІ Й КРОВІ

Горять панські філярки, господарства колоністів, кресових стжельців, попів, багатів на землях Західної України. Цілими загонами нападає озброєна фашистська салдатська й поліція Пільсудського на українські села, спалює їх, ограблює з останньої округи хліба сільського бідняка, масово вимордує найбійовіших бойців пролетарського фронту.

Така картина життя трудящих зараз на землях Західної України. Немає дня, в якому не палає б вогнем панські добра; немає дня, в якому не лічувала б на смерть фашистська салдатська й поліція спрацьованого й бідою зморганого тіла українських трудящих на їхній батьківській землі.

Хоч земля є багата, однак власниками тієї землі є поміщики, куркулі й попи. На Західній Україні 35 процент усієї землі й найкращої та найурожайнішої знаходиться в руках поміщиків. 42,6 процент селянських господарств у Східній Галичині мають 0-5 акрів землі; 37,2 процент господарств мають від 5 до 13 акрів землі.

Усі ті бідняки безземельні й малоземельні є чорними рабами отих багатіїв, власників розлогих просторих панських ланів. Голод і злидні женуть оту бідноту на панські лани й філярки шукати захисту від зморення, шукати за хлібом.

Спершу, зараз спочатку уярмлення Західної України польською шляхтою, окупантський уряд Польщі на спільку з УНДО-радикалами обманювали українських селян Західної України парцелюванням поміщицьких земель поміж безземельних і малоземельних селян.

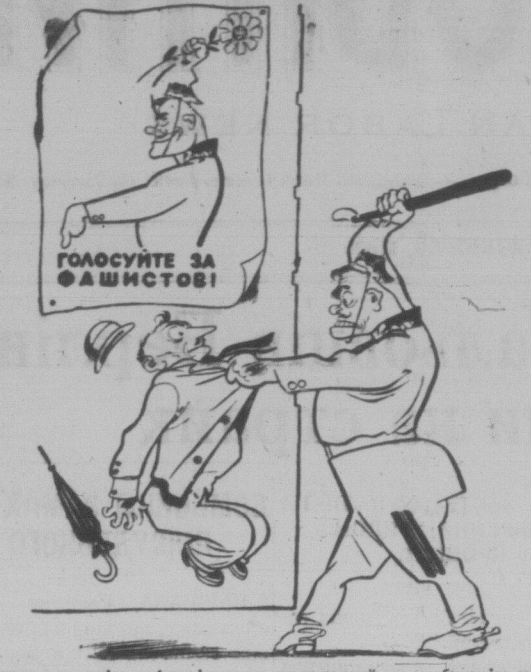
Тепер селяне переконались самі наочно, що їх обманули з парцелювання поміщицьких земель як польської так і української пани. І оцей обман вже був останній. Селяне самі хопились за боротьбу з поміщицькими визискувачами.

Минулий рік був роком масових селянських земельних страйків на Західній Україні. Селяне цілими селами повстали проти філярочних багатіїв. У збитих шерегах йшли в демонстрації сільські нуждарі зі своїми скудними, змореними дітьми й домагалися більшої заробітної плати, домагалися чорного хліба.

І панські філярки палають вогнем. Селами течуть річки, повні селянсько-робітничої крові. Топляться в спрацьованих грудях селянські й поліцейські штики фашистських банд Пільсудського, що зарядив оте кровопускання. Західня Україна у вогні й крові.

У той же самий час, як по селах бушує озвіріла фашистська

ПІЛСУДСЬКИЙ ПЕРЕВОДИТЬ ВИБОРИ ДО ПОЛЬСЬКОГО СОЙМУ

Як виглядає агітат фашистсько-польський на виборчих плятках, а як на ділі. (Карикатура в московській “Правді”.)

білопольська ватага й шматує сільських злидарів, коли бомбометами розгромлюють українські народні установи в самому Львові й по містах та селах, спалюють читальні Просвіти та бомбардують українські приватні школи — у той же самий час під згуки отих бомбових зривів і зойків та риданів пошматованих сільських нуждарів ватажки УНДО вкладають у Варшаві плян, щоб задавити той масовий зрив трудящих на Західній Україні у їхній власній крові.

Угода з Пільсудським складена. Роло польського жандарма на Західній Україні повинтимуть надати УНДО-радикали. Вони то взяли за гашення горючих поміщицьких філярків.

Таким чином зараз на Західній Україні український і польський фашизм спляним фронтом готуються у селянсько-робітничій крові вопити бунтарський рух українських трудящих мас.

“ТОЙ БІДУЄ, ЩО РОБИТЬ НЕ ХОЧЕ” (Думки на голос.)

А поет з “Укр. Голосу” тільки тому не бідує, що шодня тяжко працює — коло миски.

Думки на голос — тільки, ширю правду вам кажу, що як сварили мене Рипида та її пани-дописувачі, то вже на за мої думки. Коли ви думаєте, що мої думки однокольорові, бо я їх перепускаю крізь червоні окуляри, то ось вам думки крізь жовто-блакитні окуляри.

Слухайте: ОЙ КАНАДО СТЕПОВАЯ. Ой Канадо степова, Вільна та свободна, Чом для одних так багата, А для других бідна.

ЧИ ЗАМИРАТЬСЯ КИТАЙСЬКІ ГЕНЕРАЛИ

Мукденці зняли Пейліна, а по чій він стороні? — Нікотра сторона не перемогла і суперечностей між генералами не усунуто. — В генеральській боротьбі грають інтереси імперіалістичних держав. — Тільки переможна Червона армія й радянська влада об'єднують зрабований і зголоднілий Китай.

У Китаю чи принаймні в таборі китайських мілітаристів сталося дещо нове. Допіру утворений уряд північної коаліції на чолі із “зраковим” губернатором провінції Шансі Ен Сі-Шаном розпався, його військо відступило на південь.

Щоб здати собі справу в цих подіях, треба хоч коротко оглянути становище, яке створилося в Китаю останніми часами. Останні місяці позначилися успішним розгортанням революційного руху китайських робітників та селян за проводом компартії та червоних профспілок і великим переможним наступом китайської Червоної армії, яка бореться проти всієї китайської контрреволюції, проти “рідних” поміщиків та капіталістів і чужоземних імперіалістичних хижаків.

А водночас і рівнобіжно в Китаю саме протязом останніх місяців більше, ніж будь-коли, загострювалися генеральські бійки. Дедалі більше ширяла війна між окремими групами влади. Це незвичайне загострення боротьби між генералами-мілітаристами свідчило про існуючий розбрат у таборі китайської владної класи.

Так званий “національний” уряд (нанкінський) Чан Кай-Ши і тепер не що інше, як агента Злучених Держав, що постачають йому гроші й фінансових радників. Вже сам цей факт не міг не спричинити до збільшення антагонізму між Нанкіним та англійським і японським імперіалізмом.

Зібрався до Валей Ривер 7 жовтня фермер з місцевостей Валей Ривер, Сифтон, Дрифтинг Ривер, Зоря, Ашвил, влаштували мітинг, і рішили домагатися відоміях урядового уряду полекшення умовин фармування, а саме: знижки ціні на машинерію, на мануфактуру та знижки ціні за перевіз збіжжя, тобто домагатися такого, на що консервативний уряд, від коли прийшов до влади, підні ціни, встановивши зарпфу.

Але не в тім річ. Нам цікаво послухати думку фермера Вернигора про те, як то в Канаді “той бідує, що робить не хоче”. Ось що він сказав: “Я фермеру на квдроні секції землі, з якого маю 80 акрів під засівом. На цих акрах я посіяв 25 акрів пшениці і зібрав по 15 бушлів з акра і за яку дістав по 52 центи за бушель. Я засіяв 15 акрів жита, зібрав по 10 бушлів з акра, а продав по 15 центів за бушель. Я засіяв 26 акрів вівса, зібрав по 20 бушлів з акра і дістав по 16 центів за бушель. Я засіяв 20 акрів ячменю, зібрав по 12 бушлів з акра і продав по 12 центів за бушель.”

Далі Вернигора вираховує, що виторгання, оброблення, засіяння, змолочення, і податок за фарму коштували його \$440.00. І коли він підрахував доходи з фарми з видатками, то отримав за цілий рік праці \$129.70 недобору, іншими словами доклав до своєї праці \$129.70.

менш “славнозвісного” Чан Цо-Ліна, бо в нього є велика армія, яка досі стояла осторонь від бойових дій і зберегла свою силу. Ще 19 вересня Рейтерове агенство повідомляло з Шангаю, що Чан Су-Лин телеграфом запропонував голові північного уряду Ен Сі-Шанові та Фен Ю-Сянові негайно замиритися з Нанкіним. Він нібито запропонував їм стати до переговорів, зберігши статус-кво (дотеперішній стан) і заразом загрожував, наколи б ті не погодилися вжити каральних заходів. З другого боку, нанкінське офіційне агенство тоді таки повідомило, що Чан мобілізував 22,000 бійців, щоб вирядити їх до властивого Китаю, тобто за “великий китайський мур”, бо він має намір “придушити північних бунтівників”.

Коди би йняти віри повідомленням нанкінців, це мало б означати, що мукденський сатрап узнявся покласти край кривавій “громадянській війні”, як називають мілітаристи генеральську бійку. Але ж інші повідомлення дають підстави гадати, що просування мукденського війська та здобуття Пейліну сталося по згоді з північанами. А деякі закордонні експерти навіть вважають, що Чан своєю армією не тільки не допоможе Нанкінові, а завдасть йому ще більше шкоди, ніж північна коаліція.

Нанкінські й північні мілітаристи, отже, зайшли в глухий кут. Кінець-кінцем із цього становища, що створилося по кількох місяцях кривавої боротьби, вирішив скоротитися манджурський сатрап, Чан Су-Лин, “славнозвісний” син не

Коли б так редактора петлюрівської газети смикнуло стільки разів коло пупа, як того фермера коло праці, то не співав би він отакої.

Хоч я сказав, що своїх думок висловлювати цим разом не буду, то проте одну думку висловлюю: Я викликаю редактора “Укр. Голосу” на змагання, щоб доказав, що в Канаді “той бідує, що робить не хоче”. Нехай редактор “Укр. Голосу” приїде колисьебудь на митинг безробітних на Маркет Сквер і скаже тим безробітним, де можна дістати роботу. Якщо він докаже, що то безробітні тому бідують, що робити не хочуть, і на доказ дасть їм роботу, то я негайно приступлю до будування петлюрівської республіки.